

bestatning." Ja, det har det ærede Medlem naturligtvis Ret i. Hvis vi — jeg siger vi, thi jeg antager ikke, at jeg staar alene derom — hvis vi, der mene, at en Brændevinsstat er uheldig, virkelig troede, at det forholdt sig rigtigt, at man ved en saadan Omlægning af Skatter vilde kunne gavne Samfundet, ja, hvis vi troede det og saa alligevel sagde: vi ville aldrig gaa med til en Brændevinsstat, saa vilde det naturligtvis være underligt, uheldigt og uforkert. Men det forekommer mig, at, ligesom vi tro, at det ærede Medlem, naar han kæmper for Frihandelens Sag, taler ud af sit Hjertes fulde Overbevisning, saaledes burde han ogsaa, i alt Fald foreløbig, gaa ud fra, at andre, naar de se paa Spørgsmaalet om en Brændevinsstat paa en anden Maade end han, da ogsaa paa samme Maade rette sig efter og tale ud af, hvad der er deres Overbevisning. Jeg synes rigtigt nok, at de Udtalelser af det ærede Medlem, som jeg læste op, ikke ere fri for at indeholde en Insinuation om, at vi i Grunden meget godt vide, hvorledes det hænger sammen, nemlig at det hænger saaledes sammen, som det ærede Medlem sagde, men at vi af en eller anden Grund ikke ville være ærlige og korrekte, og derfor sige noget andet, end vi mene. Jeg vil derfor allerede nu i al Korthed udtale mig om den foreslaaede Forhøjelse af Brændevinsstaten, og jeg vil da sige, at for mig stiller det sig som noget, der er en klar og given Ting, at en Forhøjelse af Brændevinsstaten i særlig Grad vil komme til at hvile paa den i økonomisk Henseende lavest stillede Del af Befolkningen, ikke fordi de drikke mere end Middellstanden, ikke fordi de i den Retning ere værre end vi andre, men fordi det nu en Gang er dem, der drikke det meste af den Brændevin, der bliver drukket her i Landet, medens vi andre bruge forskellige andre Ting som Surrogat derfor — eller Forholdet er mulig omvendt, saaledes at det er de andre, der bruge Brændevinen som Surrogat for bajerk D, Portvin, Madeira, Sherry, Champagne og forskellige andre efter den almindelige Opfattelse velsmagende Sager. At det er saa, at den allerstørste Del af det Brændevin, som drikkes her i Landet, drikkes af de i økonomisk Henseende uheldigt stillede, trænger sikkert ikke til noget Bevis. Det er ogsaa noget, som saa at sige alle, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal under denne Forhandling, paa Forhaand ere gaaede ud fra. Jeg mindes i ethvert Tilfælde ikke at have hørt en eneste gøre gældende, at det væsentligste Brændevinsforbrug, kvantitativt set, skulde ligge hos de i økonomisk Henseende velstillede Klasser.

Saa siges der derimod: det kan nok være, at det forholder sig rigtigt; men det gør jo ikke noget, at der bliver lagt en Stat af nogle Millioner paa Brændevin, naar man samtidig med, at man med den ene Haand lægger denne Stat paa, med den anden Haand tager Skatter og Byrder til det samme eller et endnu langt større Beløb bort. Det ærede Medlem for Hornslet (Meergaard) var noget inde paa denne Betragtning. Det ærede Medlem sagde, at hvis Forholdet stillede sig saaledes, at man nu skulde til at begynde med at indføre Skatter, og man saa sagde til Folk: hvad ville I helst? Ville I helst have Eders Skatter paa Kaffe, Petroleum eller Ris, eller have dem lagt paa Brændevin, ville de uden Tvivl svare: lad os saa dem lagte paa Brændevinen; de førstnævnte Artikler skulle vi have, Brændevinen kunne vi, naar galt skal være, undvære; det afhænger af os selv, om vi ville drikke den, og altsaa om vi ville betale Skatten. Jeg tror ikke, jeg har opfattet det ærede Medlems Udtalelse galt, naar jeg har opfattet den saaledes. Ja, det er jo godt nok; hvis vi virkelig stod saaledes, at vi skulde indrette os paa den Bund, og begynde med at udfinde, paa hvilke Artikler Skatterne skulle lægges, og hvis vi da med Sikkerhed vidste, hvordan Skatterne vilde falde, og havde forvisset baade os selv og andre om, at der vilde falde det samme Beløb af Skatter paa de samme Personers Forbrug, hvad enten det saa lagdes paa de nævnte Artikler eller paa Brændevin — i saa Fald var det muligt og vel endog sandsynligt, at Folk vilde raisonnere saaledes, skønt jeg i og for sig ikke har meget stor Tillid til denne Tale om, at Brændevin kan man jo lade være at drikke, man kan jo selv fri sig for Skatten. Det er maasse endda muligt, naar det stod ganske lige, at Valget vilde blive truffet saaledes; men allerede her er der jo ingen, der med Bestemthed kan sige, at virkelig den forøgede Byrde, som en Forhøjelse af Brændevinsstaten vil medføre, opvejes blot lige af den Toldnedfættelse, som er foreslaaet paa de Forbrugsartikler, jeg omtalte. Det sandsynligste er vel, efter alt hvad der i den Retning er oplyst, at det ikke forholder sig ganske saaledes, i alt Fald ikke, naar man ser hen til den overordentlig høje Brændevinsstat, som den højtærede Finansminister har foreslaaet. Men jeg tror, at dette, at man kan lade være at drikke Brændevin og derved fri sig for Skatten, er noget af en Talemaade; det lyder meget smukt og uhyre bestikkende, men de fleste Folk ere dog vel paa det rene med, at have de først indrettet hele deres Levemaade paa Konsum af